

день. Появи ся въ солдатитѣ силенъ тифосъ, болницата се настана въ село Ираклица, отъ които много измрѣха. Слѣдъ Сантъ-Стефанскій договоръ болнитѣ бидоха отправени съ параходъ въ Руссия и подирь малко врѣме получихъ приказъ отъ Щаба, че Негово Прѣвъзходителство завѣдувавший Гражданскитѣ работи при Главномандующий дѣйствующей Армий подъ № 722 да се отправя въ Пловдивъ въ Гражданското управление. Сжщий ми е прѣдалъ единъ документъ за положението дѣлата на Галиполь по Русски, когото прѣписвамъ буквально и го прѣдавамъ за печатание.

Положение дѣлъ въ Галиполь.

«Въ 4-й Априлий 1878 год. турецк. войска находится до 25,000 (5,000 башибозуки — Мустагафызи, етотъ составъ изъ национе арванити и помаки). Всѣхъ етихъ раздѣлени 1^о въ Галиполя 5,000, 2^о въ Болаирѣ, Плаяри, Кацивиламбила и Баклабурунъ (на самый фортъ) 15,000. 3^о въ Ексамиль 1,500, а остались по граничныхъ округахъ. — На строгости, 1-й, 2-й и 3-й Май было 2,000 и регулярни 7,000 человекъ изъ разныхъ народностей, ети возвратились и разошлись въ разни стороны отъ голода, етотъ отрядъ отчаянъ произнесъ слухъ о нападеній въ Шаркюй и округа для грабежъ, а ето въ слѣдствіе сообщеній (кореспонденции) два Турка; Юсеинъ Арнаутъ и Мехмедъ Укусусъ, оба два жители г. Шаркюй, 1-й находится сей часъ здесь, а 2-й въ Галиполи, ети увѣдомили и увѣдомляютъ, что въ Шаркюй находится Русска война не больше отъ 4,000 человекъ, изъ етихъ большая часть болнихъ и выпавшихъ, однимъ и вѣрнимъ словамъ, неспособни воевать. Путешествіе изъ Галиполя для проѣзджиковъ отъ 4 дня непроходимо кромѣ 4 или 2 соварие проводимъ узанне. 6-й Май 1878 год. Шаркюй *Т. Мутевскаю*.

Биография. — Г. Дончо Димитровъ бѣше родомъ отъ Сопотъ, роденъ отъ православни родители Българи, който отъ малкъ билъ даденъ на Българско учение; та слѣдъ като излѣзълъ отъ училището още малкъ, билъ даденъ испослѣ на занаятъ при фесчята В..... въ Пловдивъ, а